

KRIŽEV POT

Navodilo za bralce: *med posameznimi vlogami naj bo trenutek tišine – sploh tam kjer je besedilo iz SP.*

UVOD

V = voditelj; B1,B2 = bralca

V: "Pri večerji je Jezus vzel kruh, ga blagoslovil in razlomil, dal učencem in rekel: "vzemite in jejte, to je moje telo." In vzel je kelih, se zahvalil, jim ga dal in rekel:" Pijte iz njega vsi. To je namreč moja kri, kri zaveze, ki se za mnoge preliva v odpuščanje grehov." (Mt 26,26–28)

Nato se je začelo zadnje dejanje načrta za odrešenje človeštva. Jezus je šel za nas v boj.

/trenutek tišine/

B1: Jezus je rekel učencem: "Moja duša je žalostna do smrti. Ostanite tukaj in bedite!" (Mr 14,34)

B2: Izdajalec Juda je dejal vojakom: "Kogar bom poljubil, tisti je, njega primite!" (Mt 26,48)

B1: Jezus je dejal Judu: "S poljubom izdajaš Sina človekovega? ... Učencem pa je dejal: Vstanite in molite, da ne padete v skušnjava!" (Lk 22,46)

V: Začenja se križev pot. Zdi se, da hudobija in zlo zmagujeta. Obtežen z našimi grehi, a pokončen v veliki ljubezni do vsakega človeka, Jezus stopi pred Pilata.

I. postaja:

JEZUS PRED PILATOM

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO,

- KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

V: Jezusa so peljali v palačo. Na dvorišče pa je na skrivaj vstopil tudi Peter.

B1: "Kaj nisi bil tudi ti z Jezusom Galilejcem?"

B2: Ne vem, kaj praviš.

B1: Tudi ta je bil z Jezusom Nazaréčanom ...

B2: Prisegam, da ne poznam tega človeka!" (prim. Mr 14,67–71)

V: Ko ga je zatajil še tretjič, se je Jezus obrnil in Peter je zajokal.

/pavza/

V: Pilat je obsodil Jezusa na smrt, potem ko ga je, zaradi njegove odkritosti in modrosti, želel oprostiti. A zunaj so vsi vpili:

B1+B2: "KRIŽAJ GA !!!" (Mr 15,14)

V: Daj nam moči, poguma in ljubezni, da bomo z veseljem rekli: "Poznamo te, ti si naš brat in Gospod."

USMILI SE NAS, O GOSPOD,

- USMILI SE NAS.

II. postaja:

JEZUS VZAME KRIŽ NA SVOJE RAME

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO,

- KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

V: "Vojaki so potem vzeli Jezusa v sodno hišo in zbrali okrog njega vso četo." Medtem ko so ga kronali s trnjem, so se zabavali s sramotenjem, ga pljuvali in govorili:

B1: "Pozdravljen, judovski kralj!" (Mr 15,18)

B2: »Prerokuj, kdo te je udaril« (Lk 22, 64b)

V: Po obsodbi so Jezusu naložili težki križ in on ga je sprejel.

V: Iz ljubezni do človeka Jezus sprejme ves posmeh, zaničevanje in pretepanje. Jezusov učenec je tisti, ki vzame svoj križ nase in gre vztrajno za Jezusom v svojih bojih in trpljenjih.

USMILI SE NAS, O GOSPOD,

- USMILI SE NAS.

III: postaja:

JEZUS PRVIČ PADE POD KRIŽEM

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO,

- KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

V: Ko so se vojaki naveličali, so mu naložili križ. Jezus ga je sprejel z vdanostjo v božjo voljo in ga nesel iz palače ven po poti, ki ga je peljala na Gólgoto.

B1: O, sveti križ, življenja luč. O, sveti križ, nebeški ključ, ponižno te častimo, zvestobo obljubimo.

B2: Bog Oče te je ustvaril, drevo križa, da bo na tebi visel Zveličar sveta, njegov Sin.

V: Križ predstavlja vse grehe sveta in dokler ne bo opran s tvojo odrešilno krvjo, moj Jezus, je njegova teža neznosna. Zato si padel. Vstani in odnesi s križem na goro tudi moje grehe in slabosti, nezaupanje in strahove, revščino in obup, neuspehe in padce.

USMILI SE NAS, O GOSPOD,

- USMILI SE NAS.

IV. postaja:

JEZUS SREČA SVOJO MATER

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO,

- KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

V: S težkimi, a odločnimi koraki gre Jezus naprej. Sreča svojo mamo. Marijo presune meč bolečin in v srce se mu zasmili. Med trpečimi srci tečejo neslišne besede:

B1: "Sin, ali moraš dopustiti, da te tako mučijo?"

B2: "Mati, kaj ne veš, da moram biti na voljo Očetu za njegove načrte?"

V: Kristus še vedno trpi v našem svetu, v udih svojega telesa, v svojih bratih in sestrah. Marija ti razumeš težo trpljenja, pomagaj nam, da ne bomo bežali od trpljenja, temveč ga znali darovati.

USMILI SE NAS, O GOSPOD,

- USMILI SE NAS.

V. postaja:

SIMON POMAGA JEZUSU NOSITI KRIŽ

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO,

- KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

V: "Ko so ga odvedli naprej, so prijeli nekega Simona iz Ciréne, ki je prihajal s polja, in so mu naložili križ, da ga je nesel za Jezusom." (Lk 23,26)

B1: "Zakaj jaz? Zakaj mi ga nalagaš, Gospod, ta nadležni in težki križ?"

B2: "Zaupam ti, zaupaj mi."

B2: " Kdor ne nosi svojega križa in ne hodi za menoj ne more biti moj učenec.
(Lk 14, 26)

V: Tudi, ko se počutiš osamljenega v boju, vztrajaj, saj nisi sam. Gospod, pomagaj nam, da bomo prepoznali in sprejeli na svoji poti vsakega Simona, pa čeprav bi bil med tistimi, ki so prisiljeni.

USMILI SE NAS, O GOSPOD,

- USMILI SE NAS.

VI. postaja:

VERONIKA OBRIŠE JEZUSU OBRAZ

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO,

- KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

V: "Šla pa je za njim velika množica ljudstva, tudi žene, ki so žalovale nad njim."
(Lk 23,27) Med njimi je tudi Veronika.

B1: "Srce se mi trga, ko te pogledam.«

B2: " Veronika, moj obraz je odsev vseh trpečih bratov in sestra, ki me ne bodo prepoznali."

B1: "Hvala ti, Gospod, za tvoje trpljenje, tvoja podoba na mojem prtju bo priča tvoje ljubezni."

V: V vsakem trpljenju pride milosten trenutek, ko ti nekdo obriše obraz. Bodi tudi ti za bližnjega Veronika.

USMILI SE NAS, O GOSPOD,

- USMILI SE NAS.

VII. postaja:

JEZUS PADE DRUGIČ POD KRIŽEM

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO,

- KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

V: Jezus, oslavljen od izgube krvi, nosi na svojih ramah svoj križ – naše grehe. Takrat spet pade. Vojaki govorijo:

B1: "Ti, ki si Božji sin? Vstani."

V: Ob poti stoje ljudje. V množici ga vsak na svoj način gleda in doživlja njegovo pot.

B2: "Glej kako težak je križ. Gospod je spet padel."

V: Jezus se ni predal, vstal je, šel naprej. Kako pa jaz gledam na njegovo pot? To je sicer pot križa, vendar je pot v Življenje.

USMILI SE NAS, O GOSPOD,

- USMILI SE NAS.

VIII. postaja

JEZUS TOLAŽI ŽENE

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO,

- KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

V: Jezus je na poti s križem na Kalvário srečal jeruzalemske žene.

B1: "O, ljubi Jezus, le čemu moraš toliko trpeti?"

B2: "Kdo nam bo sedaj govoril o Bogu, kdo ozdravljaj bolne?"

B1: "Kdo bo obujal mrtve in kdo bo pestoval naše otroke?"

V: "Hčere jeruzalemske, ne jokajte nad menoj, temveč jokajte nad seboj in svojimi otroki!" (Lk 23,28)

V: Na ves glas jokajo. Rade bi mu pomagale, pa razen dobre besede nimajo ničesar. Dragi prijatelj! Zmagaš takrat, ko ranjen in v bolečinah začneš tolažiti druge in našel boš Jezusa.

USMILI SE NAS, O GOSPOD,

- USMILI SE NAS.

IX: postaja:

JEZUS PADE TRETJIČ

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO,

- KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

V: "Vzeli so Jezusa, in ko je nosil sam sebi križ, je šel ven na kraj, ki se imenuje Lobanja, po hebrejsko Gólgota." (Jn 19,17) Od izmučenosti spet pade. Ljudje ob poti govorijo med sabo:

B1: »Ali bo sploh še lahko vstal?«

B2: »Čisto na koncu je že.«

V: Tudi za nas bo prišel čas, ko se nam bo zdelo vse zaman in bomo izgubili vsako voljo. Gospod, pomagaj nam, da bomo takrat našli pogum, da bomo vztrajno hodili po poti, ki si nam jo pokazal.

USMILI SE NAS, O GOSPOD,

- USMILI SE NAS.

X: postaja:

JEZUSU VZAMEJO OBLEKO

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO,

- KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

V: "Pripeljali so ga na Gólgoto, kar pomeni lobanjo. In dajali so mu vina z miro mešanega, pa ga ni vzel." (Mr 15,22)

»Ko so vojaki križali Jezusa, so mu vzeli oblačila – razdelili so jih na štiri dele, za vsakega vojaka po en del – in suknjo. Med seboj so se dogovorili:

B1: »Nikar je ne parajmo, ampak žrebajmo zanjo, čigava bo,« (Jn 19,23-24)

V: Jezusu so vzeli oblačilo in mu na ta način odvzeli dostojanstvo. Gospod, daj da bi cenili svoje telo in telo drugih kot tempelj Svetega Duha.

USMILI SE NAS, O GOSPOD,

- USMILI SE NAS.

XI. postaja:

JEZUSA PRIBIJEJO NA KRIŽ

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO,

- KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

V: "Bila pa je tretja ura, ko so ga pribili na križ. Z njim so križali tudi dva razbojnika, enega na njegovi desnici in enega na levici." (Mr 15,26.29)

B1: "Ti, ki podiraš tempelj in ga v treh dneh postavljaš, reši sam sebe!"

B2: "Če si božji Sin, stopi s križa!" (Mt 27,39)

V: Jezus ni nasprotoval križanju, da je izpolnil očetovo voljo. Radi bi tako kot ti v Božje roke položili svoje srce in voljo.

USMILI SE NAS, O GOSPOD,

- USMILI SE NAS.

XII. postaja:

JEZUS UMRE NA KRIŽU

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO,

- KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

V: "Poleg Jezusovega križa pa so stale njegova mati in druge žene. Jezus se ozre na mater in na zraven stoječega učenca, katerega je ljubil, ter reče materi:

B1: Žena, glej tvoj sin!

B2: Glej, tvoja mati." (Jn 19,25–27)

V: Potem reče Bogu očetu:

B1: "Oče, v tvoje roke izročam svojo dušo!" (Lk 23,46)

V: "Ko je to rekel, je nagnil glavo in izdihnil." (Jn 19,30)

(nekaj trenutkov tihote)

V: »Kristus je na križu zlomil moč smrti. Kristjan se ne boji smrti, ker veruje v večno življenje, ki se je po božji moči razodelo v Jezusovem vstajenju.«

USMILI SE NAS, O GOSPOD,

- USMILI SE NAS.

XIII. postaja:

MATI VZAME MRTVEGA SINA V NAROČJE

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO,

- KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

V: Marija je bila vedno poleg Jezusa v svojem "Zgôdi se."

Z njim je bila tudi v zadnjih trenutkih Jezusovega zemeljskega življenja, ko je doživljala nepopisno bolečino ob pogledu na mrtvega sina.

B1: »Marijino srce je prebodel meč bolečin.«

V: Pomagaj mi, da bom v Marijinem naročju, vsak večer preden bom zaspal, prosil za odpuščanje svojih grehov.

USMILI SE NAS, O GOSPOD,

- USMILI SE NAS.

XIV. postaja:

JEZUSA POLOŽIJO V GROB

MOLIMO TE KRISTUS IN TE HVALIMO,

- KER SI S SVOJIM KRIŽEM SVET ODREŠIL.

V: "Potem je Jožef iz Arimateje, Jezusov učenec, čeprav je bil to iz strahu pred Judi na skrivaj, prosil Pilata, da bi odnesel Jezusovo telo. In Pilat je dovolil. Prišel je torej in odnesel njegovo telo. Prišel pa je tudi Nikodém, tisti, ki je najprej ponoči prišel k Jezusu, in prinesel okrog sto funtov zmesi mire in aloje. Vzela sta torej Jezusovo telo in ga z dišavami vred povila s povoji, kakor imajo Judje navado pokopavati." (Jn 19, 38-40)

B 1: »Če pšenično zrno ne pade v zemljo in ne umre, ostane samo; če pa umre, obrodi obilo sadu.« (Jn 12, 24)

V: Vsak od nas je v življenju že izkusil boje, takšne in drugačne. Ko se odločamo med dobrim in slabim smo na bojišču. Frančišek Saleški pa nas opogumlja: »Potrebno je, da smo v tem duhovnem boju včasih ranjeni, saj se tako vadimo v ponižnosti, Vendar nismo premagani, dokler ne izgubimo življenja ali poguma. Nepopolnosti in mali grehi pa nam ne morejo vzeti duhovnega življenja, izgubimo ga smo s smrtnim grehom. V tej vojni smo v ugodnem položaju, kar vselej zmagamo, če se le hočemo bojevati.« Gospod pomagaj nam, da bomo vedno vztrajali v duhovnem boju in hoji za teboj.

USMILI SE NAS, O GOSPOD,

- USMILI SE NAS.